

Målbild Fristaden Flemingsberg – en kreativ mylla där många vill vara

Vad är en fristad? En plats att vara sig själv i eller är det en tillflyktsort, en plats för skydd? Jag som arbetat hela mitt liv med kultur och konst undrar ju också om en fristad behöver vara en fysisk plats. För många av oss kan musik, litteratur eller konst vara en fristad för om så bara för en kort stund - eller några timmar om det är en Wagner-uppsättning.

Att förändra en del av samhället, så som nu görs i Flemingsberg, med fristaden som målbild gör mig varm i hjärtat. Att alla ska vara med, att alla röster räknas, att vi bryr oss om både individ och grupp - det är en perspektivtät kollektiv fristad.

Nu ska en stad byggas. Ta in det. När hörde vi senast att en ny stad ska byggas? Nu ska en stad byggas. Flemingsberg är redan en plats men snart en stad. En stor svensk stad dessutom. Vilken chans, vilken möjlighet. Alla platser har också sin kulturella biotop – det som är kännetecknade för just den platsen och som är väldigt unik för den.

Vad är – eller rättare sagt – vad kan bli Flemingsbergs kulturella biotop?

Det finns många städer i världen som har lyckats skapa med konststycket att skapa en kreativ mylla där många vill vara.

Vad behövs då? Och hur ska man få många att vilja bo här? Hur ska man få många att känna sig inkluderade i den nya staden – att det är mitt Flemingsberg, att det är vårt Flemingsberg.

Ambitionen är uttalad: här i Flemingsberg ska många trivas. Och vilja vara i och vilja bo i. Familjer ska flytta in, barn ska växa upp, unga ska studera, vi medelålders ska arbeta, äldre ska möta sin ålders höst. Men hur ska man konstruera en sån stad? Går det ens?

Vad behövs? Hur kan man underlätta att folk känner sig välkomna och fria här? Inte bara inbjudna utan önskade. Att det vackra och sköna händer här och att det fula, elaka och skitiga också – sida vid sida?

Hur ska man inkludera alla, se till att det är låga trösklar?

I fristaden Flemingsberg ser jag framför mig att du och du och du har möjligheten och rätten att välja ditt eget uttryck. Att få vara den du är och bli respekterad för det och känna trygghet. Du blir inte utestängd på grund av din bakgrund, din tro, dina fysiska förutsättningar, vem du älskar eller vem du vill vara.

Jag var nyligen på en konferens om samisk kultur och där säger Åsa Simma, chef för Giron Sámi Teáhter i Kiruna att hon har kommit fram till att som minoritet i ett majoritetssamhälle måste hon bli mer samisk.

Hur säkrar vi att man blir mer som den är man är - utan att skapa ett samhälle av filterbubblor?

I Fristaden Flemingsberg ska människor känna sig trygga, känna tillit till varandra och vilja

vara här – på dygnets alla timmar där det finns service/utbud/kultur som är tillgängligt och varierat.

Nu ska vi undersöka hur vi får fram experimentlustan, kreativiteten, entreprenörskapet och konsten i det nya Flemingsberg. Det som ligger till grunden för den nya staden.

Hur skapar vi det nya storslagna här – och det lilla i marginalen? hur skapar vi stad 2.0? Det är vår uppgift nu.

Vi ska diskutera fyra olika delar:

Vad behövs för att skapa lek och rörelse?

Vad behövs för skapa entreprenörsanda och ett företagarklimat?

Vad behövs för att skapa ett rikt kultur- och nattliv?

Vad behövs för att skapa delaktighet och engagemang för platsen?

Vad kan var och en bidra med och vad kan vi göra tillsammans för att möta denna bärande idé om platsen utveckling.

Hur ska det gå till och vem vill, kan och bör vara med?

Vad kan jag som är här just idag och som är kulturaktör, kommunföreträdare, företagare, föreningsengagerad bidra med?

Eric Sjöström

eric@erdakonsult.se

Konsult i kultursektorn